

Leesverslag Before she met me (Julian Barnes)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

Auteur:	Julian Barnes
Titel:	Before she met me
Ondertitel:	Er is geen ondertitel aanwezig.
Motto:	"Il vaut mieux encore être marié qu'être mort." <i>Molière, Les Fourberies de Scapin.</i>
Jaar eerste druk:	1982
Jaar van uitgave en gelezen druk:	1997, 8 ^{ste} druk.
Aantal pagina's:	160 pagina's
Indeling:	Het boek is ingedeeld in 11 hoofdstukken.
Literaire periode:	Na de Tweede Wereldoorlog

Motivering van je keuze:

Het boek is niet zo dik en nu ik de achterkant heb gelezen, lijkt het me wel een interessant boek. Ondanks dat mijn broer zegt dat het een saai boek is, ga ik het toch lezen.

Verteller: De verteller van het verhaal staat buiten het verhaal.

Tijd: De tijd in het boek verloopt niet chronologisch.

Vertelsituatie: Het verhaal is geschreven in de derde persoon.

Samenvatting

Na 15 jaar getrouwd te zijn met Barbara, ontmoet Graham Ann via zijn beste vriend Jack. Graham verlaat zijn vrouw en trouwt met Ann. Als hij op een dag met zijn dochter Alice naar de film gaat, ziet hij hoe Ann daarin overspel pleegt. Hij raakt geobsedeerd door de (B-)filmcarrière van Ann en zoekt uit wie Ann's ex-vriendjes zijn, zowel op als buiten het witte doek. Graham kan aan niks anders meer denken en zoekt hulp bij Jack. Ook Ann vraagt Jack om raad, zonder dat Graham dit weet. Als Graham erachter komt dat Jack en Ann ook een relatie hebben gehad (en volgens Graham nog steeds hebben), gaat hij helemaal over de rooie en zoekt Jack op. Hij vermoordt Jack en pleegt dan, in bijzijn van Ann, zelfmoord.

Tijd

Er verloopt ongeveer 4,5 jaar tussen de eerste en de laatste bladzijde.

Thematiek

Thema: jaloezie binnen een driehoeksverhouding tussen 2 vrouwen en een man. Motieven: huwelijksproblemen, sex, leugens, obsessie.

Informatie over de schrijver

Julian Barnes werd in 1946 in Leicester geboren. Hij zat op het Magdalen College in Oxford en wilde daarna filosofie gaan studeren. Hij bedacht zich en ging rechten studeren. Hij is nooit advocaat geworden, maar werd woordenboekschrijver bij de *Oxford English Dictionary* voor de letters C tot G. Daarna werd hij journalist; hij deed verschillende dingen, zoals televisie- en restaurantrecensist. Op 40-jarige leeftijd gaf hij het journalistiek op en werd fulltime fictieschrijver. Onder het pseudoniem Dan Kavanagh schreef hij cynische thrillers en onder zijn eigen naam schreef hij onder andere *A History of the World in 10½ chapters* (1989) en *Cross Chanel* (1996).

Zijn grote voorbeeld is de Franse schrijver Gustave Flaubert (1821-1881), waar hij in 1984 een boek over geschreven heeft, *Flaubert's Parrot*. Met dit boek kreeg hij wereldwijde bekendheid en werd hij genomineerd voor de Booker Prize van 1984. Hij ontving de Franse 'Prix Médicins' in 1986 met hetzelfde boek. Zijn eerste roman *Metroland* (1980) lijkt veel op één van Flaubert's romans: het speelt zich af in Parijs en gaat over een seksuele driehoeksverhouding tussen een vrouw en twee mannen. Typisch voor deze schrijver is zo te spelen met tijd als hij doet met de kwesties die het dagelijkse leven beheersen. Dit maakt zijn boeken plezierig om te lezen.

Wendingen

1ste belangrijke wending: De eerste belangrijke wending is duidelijk; wanneer Graham Barbara verlaat voor Ann. Hij gaat al een half jaar met Ann, als Graham besluit zijn affaire aan Barbara te vertellen, maar hij weet niet hoe. Hij besluit de hele nacht door te brengen met Ann; dan zal Barbara het vanzelf wel begrijpen. En ja hoor, als Graham thuiskomt is Alice nog niet naar school en gooit Barbara allerlei verwijten naar zijn hoofd. Graham pakt één koffer met een paar kleren en stapt in een taxi om niet meer terug te keren.

Leesverslag Before she met me (Julian Barnes)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

2e belangrijke wending: Alles lijkt goed te gaan in het huwelijk van Ann en Graham, ze zijn supergelukkig. Op een dag neemt Graham zijn dochter uit z'n eerste huwelijk, Alice, op aanraden van zijn eerste vrouw Barbara, mee naar de bioscoop. Ze zien de film 'Over the Moon', een B-film van het laagste niveau. Graham noch Alice vinden er wat aan. Maar Ann speelt hier een piepklein rolletje in als verleidelijke vrouw.

Na deze gebeurtenis begint de speurtocht van Graham naar het verleden van zijn tweede vrouw. Hij raakt geobsedeerd en verpest zo zijn huwelijk met Ann.

3^e belangrijke wending: Graham ontwikkelt zijn obsessie steeds verder maar gaat pas echt helemaal over de rooie als hij ontdekt dat Jack en Ann een affaire hebben gehad. Dit ontdekt hij nadat hij een paar van Jack's boeken heeft doorgelezen (Jack is schrijver), die bij Ann op de boekenplank staan. In deze boeken staan verwijzingen naar de relatie tussen Jack en Ann. De bewuste pagina's scheurt hij uit de boeken en volgens Graham staan er ook aanwijzingen in, dat Jack en Ann het nog steeds met elkaar doen. Dit is de druppel die de emmer doet overlopen, het laatste opstapje naar 'de grote finale' waarin hij Jack en zichzelf vermoord.

Passages

Graham heeft het er steeds over hoe geweldig Ann wel niet is en vooral hoeveel ze verschilt van Barbara. In deze passage geeft hij op een grappige manier duidelijk één van de dingen aan die Ann zo leuk maken.

"Politics bored her, except for the brief gambler's thrill she felt at Budget time, and the slightly more protracted thrill during general elections. She could just about name the important members of the Cabinet; except that she was normally one Cabinet behind."

Hals-over-kop verlaat Graham Barbara en daarbij ook zijn bezittingen. Daar heeft hij absoluut geen problemen mee, maar Barbara denkt dat hij dat juist heel erg vindt en probeert hem dus uit de tent te lokken door alles voor zichzelf te houden en hem niks te gunnen. Graham reageert heel droog en overtreft op deze manier de opmerkingen van Barbara. Als lezer krijg je zo de neiging om Barbara uit te lachen, vooral door de laatste opmerking; het is maar goed dat Graham die niet hardop heeft gezegd.

"You're not taking the car."

"I'm not taking the car."

"You're not taking anything."

"I'm not taking anything."

"You take everything, everything, do you hear?" Graham carried on filling the suitcase with clothes.

"I want the front door keys."

"You can have them."

"I'm changing the locks." (Then why ask for the keys, Graham wondered half-heartedly.)"

De obsessie van Graham is al veel te ver gegaan. Hij weet echt alles van Ann's verleden. Als hij erachter komt dat hij één dingetje vergeten is, wordt hij gek en wil het persé weten, dus vraagt hij het aan Ann. Ann wil het niet vertellen, omdat het niet relevant is. Graham wordt boos en spreekt hierna nog nauwelijks met Ann. In deze ene passage laten Graham en Ann zien dat ze nog veel voor elkaar voelen, maar ook dat de situatie niet meer te redden valt. Het is één van de ontroerendste passages van het boek.

"In bed, they lay with their backs to one another, a yard of space between them. In the dark, Graham began to cry quietly. After a few minutes Ann began to cry too. Finally she said,

"It wasn't true."

Graham stopped crying for the moment, and she repeated,

"It wasn't true."

Then they both began crying again, still curled away on the edges of the bed."

Nadat Graham achter de affaire tussen Jack en Ann is gekomen, belt hij Sue, de vrouw van Jack, op om te weten te komen of zij iets weet van de affaire. Ze spreken af voor de lunch in een cafeetje. Graham laat Sue denken dat hij iets met haar wil en daardoor krijgt ze de volgende grappige gedachte. De laatste zin is iets totaal anders dan wat ze daarvoor dacht en dat maakt de passage zo subtiel en leuk om te lezen; zonder het echt te verwoorden geeft de schrijver Sue's echte gedachten over Graham weer.

"She was pleased he hadn't tried to grope her or anything during lunch. She hoped this passiveness didn't go too far. Still, it would make a nice change. Jack, for instance, by this stage would be under the table, his beard bringing a rash like razor-burn to some gullible tart's inner thighs. Would Graham take his glasses off in bed?"

Leesverslag Before she met me (Julian Barnes)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

Vraag

Ik zou aan Ann willen vragen, waarom ze niks deed aan de situatie met Graham. Ze vond wel dat hij raar aan het doen was en ze probeerde met hem te praten, maar verder probeerde ze niet de obsessie uit Graham's hoofd te praten. Ze liet Graham maar begaan en hoopte dat het vanzelf goed zou komen. Ook bleef Ann van Graham houden en wilde ze hem voor geen goud verlaten, ook al vond ze hem niet meer zo leuk als in het begin.

Reactie

Op het eerste gezicht is dit een normaal romantisch maar dramatisch verhaal over de problemen van een man die op zoek is naar de ware liefde. Na 15 jaar van een lang, saai huwelijk, heeft Graham er genoeg van en vindt in Ann precies wat hij zoekt; jong, vitaal en interessant. Maar wat hij niet weet is dat Ann ook vooral heel (sexueel) ervaren is. Dit gegeven kan Graham niet aan. Was hij nou toch maar bij Barbara gebleven.

De situatie die in dit boek beschreven wordt is alledaags en voor veel mensen herkenbaar. Maar wat er met Graham gebeurt is wel heel vreemd. Je kan toch verwachten dat een vrouw als Ann meerdere relaties heeft gehad; dat veel van haar vriendjes met haar op het witte doek hebben geschitterd is ook niet zo vreemd, je moet ze toch ergens ontmoeten. Dit bijna psychopatische gedrag van Graham moet in zijn aard gelegen hebben, of een uiting zijn van 15 jaar saaiheid en opgekropte woede die er nu uitkomt. Dat zo'n leuke vrouw als Ann daar de dupe van moet zijn is erg triest.

Zo'n verhaal wekt veel emoties op bij de lezer. Hoewel je normaal met de hoofdpersoon meeleeft, is dit hier totaal niet het geval. Ann is sympathiek, Barbara is een kreng, Alice lijkt op haar moeder, Jack is een fladderaar, 'player', versierder en Graham is hier het monster. Een obsessie is de uitbarsting van pure jaloezie en een saai leventje als leraar geschiedenis.

Het verhaal kabbelde vanaf het begin een beetje voort; de belangrijke gegevens werden al vrij aan het begin gegeven en worden verder uitgewerkt door middel van langdradige gesprekken met vooral veel moeilijke woorden en 'wijze' uitspraken. Alsof de personages hun teksten oplezen uit een script, wat al vele weken eerder is bedacht.

Vanaf het moment dat Graham zich als een halve zool gaat gedragen om het verleden van Ann uit te pluizen, vind ik het niet geloofwaardig meer. En als je even niet aan de geloofwaardigheid denkt, wordt het meteen saai. Alles draait om deze obsessie, die vaag wordt weergegeven; Graham gaat naar alle films waar Ann in heeft gespeeld en verzamelt informatie over haar leven. Verder doet hij eigenlijk niks. Graham doet dit omdat hij niet echt jaloers is op de ex-en van Ann, maar omdat hij jaloers is op haar spannende leven, in vergelijking met zijn ontzettend saaie leven. Hij is bang dat Ann hem niet interessant genoeg vindt. Wat een zoetsappig gegeven.

Mijn verlangen naar het eind van het verhaal wordt steeds groter. Niet omdat de spanning zo opgebouwd wordt, nee, het is ineens patsboem gebeurd; Jack is dood. En dan pleegt 'het monster' zelfmoord. Geen medelijden, noch voor Jack, noch voor Graham. Nee, mijn verlangen werd opgewekt door de langzame en moeilijke schrijfstijl, waardoor je de bladzijden aftelt die je nog moet lezen.

En dan is het uit. Een bevrijding! En wat blijft? Misschien een beetje medelijden met Ann, ongelukkige vrouw, moet verliefd worden op zo'n man. En dan gaat haar geliefde Jack dood...